

HØRINGSSVAR

Veivalg for fremtidig kirkeordning

Høring februar – mai 2015

Det vises til Kirkerådets høringsnotat *Veivalg for fremtidig kirkeordning*. I høringsnotatet presenteres en rekke temaer og veivalg for den fremtidige kirkeordningen med i alt 27 spørsmål.

Se bakgrunnsmateriale på denne nettadressen: www.kirken.no/kirkeordning

Høringsinstansen gjøres oppmerksom på at spørsmålene står i et visst forhold til hverandre, noe som er påpekt i teksten.

Det er også anledning til å gi svar kun på et utvalg av spørsmålene.

Høringssvar bes sendt elektronisk til post.kirkeradet@kirken.no.

(Skriv gjerne inn svarene i denne Word-fila og send den som vedlegg til epost).

Opplysninger om høringsinstansen:

Navn på menighet/kirkelig fellesråd/organisasjon: Søreide menighet Fana Prosti, Bjørgvin Bispedømme

Adresse: _____Steinsvikvegen 19, 5251 Søreidgrend

Kontaktperson: Elisabeth Rosendahl Andersen, administrasjonsleder

Høringsspørsmålene

1 Bør det gjøres endringer i fordelingen av oppgaver og myndighet mellom lokalt, regionalt og nasjonalt nivå? I så fall hvilke og hvorfor?

Svar: JA

- Grunnenheten i kirken er soknet. All organisering av kirken må ha som mål å tilføre mest mulig ressurser til den virksomheten som skjer lokalt i den enkelte menighet. Eventuelle endringer må måles på om det er dette som er resultatet.
- Vi forslår at ordningen med to organer som opptrer på vegne av soknet avvikles. Menighetsrådet bør i fremtiden være det eneste organet som opptrer på vegne av soknet. Så lenge kommunen finansierer en viktig del av kirken er det nødvendig med samordning. Mange av dagens

funksjoner i Fellestrådet må derfor videreføres som i dag, men med et annet mandat enn før. Noen oppgaver foreslår vi å legge til Bispedømmerrådet. Se svar på spørsmål 4. Det nye «Fellestrådet» må da stå til ansvar for de menighetsrådene som inngår i samarbeidet. Slik er ikke tilfelle i dag. Kirkelig fellestråd svarer i dagens lovgivning ikke for noen andre organer enn seg selv, denne måten å organisere på bør avvikles. Fellestrådet bør heller ikke ha et overordnet planleggingsansvar for all kirkelig virksomhet i kommunen. JF. Kirkeloven §14, første punktum. (Se for øvrig relasjonen mellom pastorat og samfellighet i strukturen for den svenske kirke.)

- Dersom finansieringsordningen endres bør en fremtidig organisering ta høyde for dette. En bør ikke i lovs form etablere måter å organisere kirken på som hindrer fremtidige endringer og fleksibilitet. Det er ikke gitt at en fra kirkens side i alle tilfeller vil være best tjent med å knytte egen organisering til en ny kommunestruktur.
- Det bør tilstrebes en entydig felles ledelse av menigheten. På grunn av vår egenart som en luthersk kirke (CA V- ord og sakrament som konstituerende for kirken), kan soknepresten gis kompetanse til å være daglig leder. Samtidig må menighetsrådets mandat styrkes til å kunne gi bindende prioriteringer. Det kan ikke utelukkes at andre enn soknepresten kan være daglig leder, men dersom en skal etablere en felles ledelse må denne sikres teologisk kompetanse, administrativ kompetanse og lojalitet mot kirkens oppdrag og egenart.
- Bispedømmerrådets ansvarsområde styrkes for å være arbeidsgiver for alle kirkelige tilsatte i bispedømmet. Det legges samtidig til rette for å delegerer arbeidsgiverfunksjoner til de nivå som er hensiktsmessig for å ha en best mulig ressursutnyttelse, tett faglig oppfølging av ulike faggrupper og tilpasning til ulike geografiske forhold.

2 Deler høringsinstansen Kirkerådets vurdering om at dagens finansieringsordning er den beste til å sikre en bred folkekirke?

Svar: Nei.

Dagens todelte finansieringssystem med bevillinger fra Stat og kommune avgrensar kirkens muligheter for en optimal organisering. Siden kirken har to finansieringskilder medfører dette at det utvikles doble forvaltningssystemer og ulike strukturer som i begrenset grad har muligheter til å samordne virksomheten. Det er også en uklarhet i hvor stor grad kommunene finansierer kirkens virksomhet i forhold til oppgaven som lokal gravferdsmyndighet. Når kirken er samfunnets gravferdsmyndighet og forvalter gravferdsadministrasjon på vegne av hele samfunnet utfører kirken en samfunnsoppgave som ikke nødvendigvis er rent kirkelig. Stillinger og bevillinger til gravferdsforvaltning kombineres ofte med kirkelige oppgaver. Det er usikkert om kirken på denne måten finansierer en offentlig oppgave eller om dette ansvaret styrker kirkens muligheter til å være kirke. Denne uklarheten bør det ryddes opp i. Sammenlignet med andre nordiske land ser det ut til at vi driver en mye mer kostnadseffektiv gravferdsforvaltning, men sannheten kan heller være at kirken subsidierer en offentlig oppgave gjennom denne uklarheten.

Dagens finansieringssystem medfører også store geografiske forskjeller der kirkens organisering gjøres avhengig av kommunale strukturer. Det er ikke sikkert at det som er en hensiktsmessig kommunal organisering også er en hensiktsmessig kirkelig organisering.

3 Dersom dagens finansieringsordning for Den norske kirke faller bort, hvilken ordning vil høringsinstansen gå inn for? Begrunn synspunktet.

Svar: Det beste ville være om kirken fikk en felles statlig finansiering. Kirken er en enhetlig samfunnsstørrelse. Det er forventet at når en tilhører kirken så tilhører en Den Norske kirke. Som vist til i pt.2 vil dette kunne gi kirken helt andre muligheter til å tenke organisering, samarbeid og tilpasning enn det dagens finansieringsordning gir rom for. Det vil redusere byråkratiet, frigjøre

midler til å styrke arbeidet lokalt i soknet og gi kirken større handlingsfrihet til å møte samfunnsendringene.

Dersom en i fremtiden ikke lenger skulle ha en offentlig finansiert kirke vil en med en slik omlegging ha en ferdig struktur for å kunne håndtere livssynsavgift eller medlemsavgift gjennom felles systemer for hele kirken. Med de store forskjellene mellom ulike landsdeler og menigheter vil det alltid være behov for en viss fordeling av ressurser mellom ulike deler av landet og mellom ulike menigheter. Dette vil også kunne forandre seg over tid. Ulike kirkelige utredninger har drøftet alternativ finansiering. Gjønnnesutvalget anbefalte livssynsavgift. Vi støtter dette.

4 Hvordan kan kirkestrukturen forenkles for at knappe ressurser kan bli rasjonelt utnyttet?

Svar: Eventuelle endringer bør måles på om de tilfører menigheten mer ressurser enn før. Det viktigste som skjer i vår kirke skjer lokalt i menigheten der mennesker samles om ord og sakrament. Dagens struktur med relativt omfattende byråkrati knyttet til kommunestrukturen/fellesråd har medført at tallet på byråkrater og personer med forvaltingsoppgaver har vokst mye mer enn ressurser til å drive kirkens utadrettede virksomhet.

Vi mener tre endringer vi kunne forbedre dette:

1. Arbeidsgiveransvaret forankres i bispedømmerrådet, og delegeres til hensiktsmessige administrative funksjoner på lavere nivå. Størst mulig myndighet legges til menighetsrådet. Gjennom utnyttelse av gode administrative systemer og IKT kan mange funksjoner rasjonaliseres. Dagens fellesrådsstruktur endres j.f. svar på spørsmål 1.
2. Gravferdsforvaltningen blir tydeliggjort som en egen enhet særlig med hensyn til ressursbruk.
3. Det etableres en felles finansiering gjennom statlige bevillinger / innføring av livssynsavgift.

Kirken må ha en gjennomgang av hvor mange ”demokratiske” organer en ser seg råd til å ha. For hvert nivå i kirken som skal etablere et ”demokratisk” organ så fordrer dette et byråkratisk apparat for å forberede saker til behandling og iverksette vedtak. Kirken styres i et samvirke mellom den episkopale strukturen og valgte organer. Det skal den gjøre også i fremtiden, men en må balansere antall organer mot bruken av byråkratiske ressurser på bekostning av ressurser til å drive utadrettet virksomhet.

5 Har høringsinstansen synspunkter på kriteriene for soknestørrelse og sokneinndeling i en fremtidig kirkeordning?

Svar: Det er svært vanskelig å gi eksakte kriterier for soknestørrelse og sokneinndeling. Alternativt har det vært diskutert å skille mellom menighet og sokn. Gitt en avvikling av fellesrådsstrukturen vil en måtte ha sokn av en slik størrelse at de vil være i stand til å rekruttere både valgte medlemmer av et menighetsråd og kunne disponere tilstrekkelig med stillinger til å kunne fylle de grunnleggende behovene for å være kirke. I tidligere tider var prestegjeld en sammenslutning av flere sokn/menigheter. Selv om begrepet prestegjeld er ute bør en se nærmere på den geografiske enheten som denne størrelsen representerer. Dette gjelder særlig i distriktene.

6 Bør ordningen med to organer for soknet (menighetsråd og fellesråd) videreføres?

Svar: Nei. Ordningen bør avvikles. Dagens lovgivning har hatt som konsekvens at menighetsrådets arbeid og mulighet til å styre sin egen utvikling har blitt svekket på bekostning av kompliserte

byråkratiske strukturer. Vi viser her til IRIS rapporten: Samstyring i ubalanse som dokumenterer dette. Se for øvrig høringsvar pt.2

7 Hvis ordningen videreføres: På hvilket nivå bør fellesorgan for flere sokn ligge (kommunenivå eller annet nivå, f.eks. prostinivå eller bispedømmenivå)?

Svar: Formelle fellesorgan bør ligge på bispedømmenivå med mulighet for fleksibel fordeling av oppgaver der geografiske eller demografiske forhold tilsier det. (j.f. svar på spørsmål 1 og 2).
Fleksibilitet må likevel ikke bety at det ikke er tydelige strukturer og klare linjer i måten kirken er organisert på

8 Hvis ordningen videreføres: Bør det gjøres endringer i oppgavefordelingen mellom menighetsråd og fellesråd?

Svar: JA. Dagens kirkelov åpner for at fellesrådet kan delegerer flere oppgaver og mer myndighet til menighetsrådet. Særlig i de store byene er alle forutsetninger til stede for å kunne gjøre dette. IRIS rapporten påpeker skjevheter som det er mulig å endre uten å endre kirkeloven. Dersom kirken mener soknet er grunnheten i kirken så bør mer økonomi og mer myndighet for å administrere stillinger flyttes fra fellesrådet til menighetsrådet. I de store byene opptrer ikke fellesrådene som et organ for lokalkirken men som et synodalt organ. Denne uklarheten bør avklares.

9 Bør all virksomhet i soknet underlegges styrings- og ledelsesansvaret til soknets organer?

Svar: JA. Tjenesten med ord og sakrament er gitt gjennom ordinasjon av prester. Prester er derfor både i menigheten og overfor menigheten. Hva som skal forkynnes og hvordan sakramentene skal forvaltes er en myndighet gitt gjennom den episkopale strukturen. Dette kan derfor ikke uten videre underordnes soknets styringsorganer. Men bortsett fra det bør prinsipielt alt som skjer i den lokale menighet ledes av menighetsrådet.

10 Hvordan bør daglig ledelse for virksomheten i soknet organiseres?

Svar: Balansen mellom kirkens synodale, episkopale og kongresjonale struktur bør gjenspeiles i hvordan kirken ledes lokalt.

Svaret på dette spørsmålet vil være avhengig av hvordan en innholdsbestemmer begrepet ledelse. Det har som kjent mange definisjoner. En kan også stille spørsmål med om hvor hensiktsmessig begrepet daglig ledelse er for kirkens egenart. Ledelse forstått som ansvar for å peke ut retning fremover, bære visjonen og holde fast i kirkens oppdrag ligger nær sokneprestens strategiske ledelse i dag. Styring (kontroll) og detaljert fordeling av arbeidsoppgaver ligger nærmere dagens administrative stillinger. Det kan likevel ikke anføres teologiske argumenter for at soknepresten må være daglig leder for menigheten. Men soknepresten kan være det. Samtidig bør det instruksfestes at all kirkelig virksomhet bortsett fra ord og sakrament bør underlegges menighetsrådets ledelse. Det er uansett nødvendig at menigheten lokalt har tilstrekkelig med administrative ressurser slik at prestens kompetanse ikke blir ensidig bundet opp til administrative funksjoner. På grunn av den sterke symbolfunksjonen og tradisjonen som soknepresten

representerer vil en alltid måtte forholde seg til vedkommende som en del av kirkens ledelse. For å kunne lede kirken lokalt forutsettes at en har teologisk kompetanse og en forpliktelse på tjenesten.

11 Hvilken rolle bør biskopen ha i en fremtidig kirkeordning?

Svar: Dersom alt arbeidsgiveransvar forankres i bispedømmerådet og biskopen er en del av dette rådet, vil det på den ene siden utvide biskopens myndighet i arbeidsgiverspørsmål til også å omfatte alle tilsatte i bispedømmet. Samtidig bør biskopens rolle som eksplisitt arbeidsgiver for prestene etter en slik omlegging skje på fullmakt fra bispedømmerådet. Det innebærer en endring i forhold til dagens praksis, der biskopen egenhendig har arbeidsgivermyndighet delegert fra staten / departementet. Vi forslår altså at biskopen opptrer som arbeidsgiver på fullmakt fra bispedømmerådet i forhold til prestatjenesten. I forhold til andre tilsatte kan det delegeres til andre nivåer i organisasjonen slik det er mest tilpasset lokale forhold. Ut over dette bør biskopen også i fremtiden ha tilsynsfunksjoner slik som i dag, men slik at biskopen i samarbeid med bispedømmerådet kan føre en mer aktiv oppfølging av ulike faggrupper i bispedømmet. Det er her naturlig skille mellom vigslede stillinger og ikke vigslede stillinger. I forhold til alle de vigslede stillingene bør biskopens rolle styrkes. En konsekvens av dette vil være at særlig kompetanse kan brukes mer fleksibelt og over et større geografisk område uavhengig av nåværende og fremtidig kommunestruktur. De ansatte vil også være knyttet til et større geografisk område. Dette gir større muligheter for alternative stillinger, internt opprykk og sikkerhet ved eventuelle nedbemanninger eller organisatoriske endringer.

12 Hvilke virkemidler bør biskopen ha for å kunne ivareta tilsynet på en god måte?

Svar: Det er viktig at biskopen har tilstrekkelige virkemidler for å kunne følge opp særlig de vigslede medarbeiderne. Det er derfor helt nødvendig at det er en sammenheng mellom arbeidsgivermyndighet og tilsynsmyndighet. Det er likevel ikke ønskelig at enkeltpersoner (biskoper eller ikke) har eneansvar for beslutninger som griper dypt inn i den enkelte sitt liv. Viktige beslutninger bør derfor overlates til bispedømmerådet. Dette medfører en avgrensning i biskopens myndighet sammenlignet med i dag, men samtidig gir det biskopen større mulighet til å følge opp faglig alle de vigslede medarbeiderne.

13 Hvordan bør utpeking av biskoper skje i en fremtidig kirkeordning?

Svar: Det bør skje med valg med vektig av stemmer for å justere ulike instansers innflytelse i forhold til hverandre.

14 Bør bispedømmerådet opprettholdes som rådsorgan på bispedømmenivå, og hva skal i så fall være bispedømmerådets rolle i kirkestrukturen?

Svar: JA. Bispedømmerådet representerer en svært lang tradisjon i norsk kirkevirkelighet. Selv om bispedømmerådet først ble opprettet i 1936 så er bispedømmet som en administrativ størrelse noe som har fulgt kirken helt siden kristningen i 1030. Det er derfor helt naturlig at dette nivået opprettholdes.

15 Hvilke oppgaver bør i så fall legges til bispedømmerådet?

Svar:

Som vist til ovenfor (sp 2) vil vi at bispedømmerådet skal ha det overordnede arbeidsgiveransvaret for alle tilsatte i kirken i bispedømmet. Mange steder i landet vil dette ikke representere flere tilsatte enn det fellesrådene i de store byene har i dag. (Sammenligning for eksempel samtlige tilsatte i kirkelige stillinger i Nidaros bispedømme og antall tilsatte i Oslo Kirkelige Fellesråd). Dette vil kunne sikre en faglig utvikling for alle tjenestegrupper og en mye større trygghet for arbeidstakerne ved oppsigelse eller omorganiseringer. Det vil også kunne skape forutsetninger for en profesjonell HR forvaltning som kan bidra til rekruttering og fordeling av ressurser i takt med demografiske endringer eller endringer i samfunnet generelt.

Dette trenger ikke bety en sentralisering av makt i forhold til dagens situasjon. Mange store fellesråd har i dag like mange tilsatte som mange bispedømmeråd vi få i fremtiden. Slik høringdokumentet beskriver handlingsrommet for organisering er det heller ingen ting i veien for å kunne delegerer både instruksjonsmyndighet, ledelse og tilsetting til det nivå og de ulike organer der dette er mest hensiktsmessig. Dette er også vanlig innenfor andre store organisasjoner i samfunnet vårt.

En slik organisering vil på en helt annen måte en før også skape sammenheng mellom de sentrale vedtak og prioriteringer som kirkens sentrale organer som Kirkemøte og kirkerådet gir og den praksis som uspiller seg i den lokale menighet. Det vil også gi en helhetlig gjennomgående struktur som vil forenkle byråkratiet i kirken.

I tillegg til å ha arbeidsgiveransvar for samtlige tilsatte bør bispedømmerådene også med utgangspunkt i sentralkirkelige vedtak utforme en strategi for kirkens utvikling i bispedømmet. Dette kan så danne grunnlaget for en lokal prioritering og tilpassning til lokale utfordringer i den enkelte menighet.

16 Bør alle ansatte ha den samme arbeidsgiver og hvilket organ bør dette i så fall være?

Svar: JA. Bispedømmerådet se for øvrig svar på spørsmål 15.

17 I hvilken grad bør arbeidsgiverfunksjoner fordeles på de ulike organer? (Biskopen regnes i denne sammenheng som et organ).

Svar: Se svar på spørsmål 11.

Arbeidsgiveransvaret bør forankres i ett organ. Bispedømmerådet men ulike funksjoner kan fordeles på ulike organer.

Tilsetting av vigslede medarbeidere bør skje i Bispedømmerådet.

Tilsetting av prost og administrative personer på et nivå mellom menighet og bispedømme bør skje i bispedømmerådet.

Øvrige personer som arbeider i den lokale menighet bør tilsettes i menighetsrådet. I tillegg bør menighetsrådet gis selvstendig innstillingsrett til vigslede medarbeidere som skal gjøre tjeneste i menigheten.

18 I hvilken grad bør det åpnes opp for lokale og regionale variasjoner i organiseringen av arbeidsgiveransvaret?

Svar: Erfaringene fra endringene i kirkeloven i 1996, der en la samme ordning for organisering til grunn i alle menigheter har hatt som konsekvens at en uforholdsmessig stor del av kirkens ressurser har blitt bundet opp i administrative funksjoner. Dette er omvendt proporsjonalt med størrelsen på menigheten. Jo mindre menigheter jo større andel av budsjettet går til administrative oppgaver. Det er derfor avgjørende viktig at en fremtidig ordning må ha tilstrekkelig hensyn til de store forskjellene i kirken. Ikke minst er et grunntrekk i organisering av kirken at den består av svært mange små menigheter. 500 av 1250 menigheter har i underkant av 1000 medlemmer. Ved å forankre arbeidsgiveransvaret i Bispedømmerådet åpnes det opp for stor grad av fleksibilitet i spørsmålet om hvordan kirken organiseres på nivået mellom Bispedømme og sogn. Fleksibilitet bør likevel avstemmes mot behov for tydelige og ryddige strukturer for ledelse og administrasjon gjennom hele kirkestrukturen. Her er det nødvendig å etablere gode prosedyrer for hvordan en tilpasser strukturen til de ulike geografiske og demografiske forskjellene.

19 Hvordan bør man på best mulig måte ivareta særpreget til prestetjenesten og andre viglede tjenester?

Svar: I følge vår lutherske teologi er tjenesten med ord og sakrament konstituerende for kirken. De som ordineres til prestetjeneste er gitt dette oppdraget gjennom biskopens ordinasjon. Biskopen utnevnes gjennom demokratiske prosesser og tilsetting av prester skjer også i demokratisk valgte organ i vår kirke. Prestetjenesten har derfor et demokratisk mandat for sin tjeneste i tillegg til de fullmakt som overdras gjennom ordinasjonen. Skal en ivareta prestetjenesten er det viktig at biskopen som etter sitt oppdrag leder prestetjenesten også har de verktøy som arbeidsgiver rår over til disposisjon i sin ledelse. Prester er særlig forpliktet både på liv og lære. Tilsynet med dette ivaretaes av biskopene. I tillegg er prester forpliktet gjennom ordinasjon til hele tiden å utvikle seg faglig. Skal den faglige utviklingen skje trengs arbeidsgivers verktøy for å legge til rette for dette.

For andre viglede tjenestegrupper som kateket og diakon er de også underlagt biskopens tilsyn. Tidligere var de knyttet til bispedømmerådet gjennom tilsetting. Da dette ble forandret opplevde mange kateketer og diakoner at deres relasjon til biskopen ble svekket. Dette har særlig kommet til syne gjennom utfordringene med å gjennomføre etter og videreutdanning for kateketer og diakoner. I tillegg har det vist seg store vanskeligheter med å få samlet bispedømmets kateketer og diakoner til nødvendige fagsamlinger på grunn av manglende prioriteringer fra fellerådene sin side.

I sum taler dette for at alle de viglede stillingene bør organiseres slik at bispedømmerådet ivaretar arbeidsgiveransvaret og biskopen delegeres fullmakter til å ivareta viktige arbeidsgiverfunksjoner for de viglede medarbeiderne.

20 Har høringsinstansen synspunkter på Kirkemøtets rolle i kirken?

Svar: Kirkemøtet som kirkens øverste demokratiske organ er særlig viktig for å gjennomføre viktige overordnede forvaltningsvedtak, utarbeide regelverk og samordne virksomheten mellom de ulike deler av landet. Dagens sammensetning av både leke medlemmer og ordinerte prester ivaretar balansen mellom embete og råd slik det ble utviklet på 1980-tallet. Kirkemøtets sammensetning ivaretar også balansen mellom ulike bispedømmer på en tilfredsstillende måte.

Kirkemøtets mandat bør balanseres mot hensynet til bispemøtets selvstendige forvaltingsansvar og mot regionale og lokale hensyn. Det bør derfor gjennomføres en gjennomgang og avklaring med hensyn til en nødvendig maktfordeling mellom ulike organer der også kirkemøtets mandat vurderes.

21 Har høringsinstansen synspunkter på hvordan Kirkemøtet skal settes sammen?

Svar: Sammensetningen av kirkemøtet bør være som i dag. Den springer ut av balansen mellom embete og råd som ble utviklet på 1980 tallet. For å sikre videreføring av denne balansen så bør en ordinert prest bare kunne velges på den kvoten for ordinerte medlemmer av kirkens organer og gjennom de valg som organiseres for dette. Sier en fra seg ordinasjonsfullmakten må en kunne velges på lik linje med andre. Den praksis som må har utviklet seg med et betydelig antall ordinerte prester som ikke er i prestestilling som innvalgte som leke medlemmer bør avvikles.

22 Har høringsinstansen synspunkter på Bispemøtets oppgaver og rolle i kirkeordningen, herunder forholdet til Kirkemøtet og Kirkerådet?

Svar: Bispemøtets hovedoppgave er å bidra til at biskopens oppgave for enheten i kirken kan utvikles i et nasjonalt perspektiv. I tillegg bør bispemøtets rolle som læreorgan gjøres tydeligere enn det som er tilfelle i dag. Vanskelige læremessige avklaringer er lite egnet til flertall og mindretallsbeslutninger i kirkemøtet. Læremessige avklaringer bør i størst mulig grad fremkomme gjennom grundige teologiske avklaringsprosesser der ulike hensyn veies mot hverandre for å komme frem til konsensusløsninger der ette er mulig eller i alle fall en tydelig veiledning til hvordan kirken i praksis skal leve med ulike teologiske syn på vanskelige spørsmål. Et tydeligere læremandat fra bispemøtet vil også kunne bidra til at kirkemøtet ikke blir en arena for en-saks grupperinger men at valg gjennomføres på en slik måte at valgresultatene gjenspeiler et helhetlig syn på hva kirken skal være i det norske samfunnet, nasjonalt, regionalt og lokalt.

Et tydeligere læreansvar for bispemøtet vil også bidra til maktfordeling mellom ulike organer i kirken. Her er det en sammenheng mellom hvordan biskoper velges, hvilket mandat de har og hvordan dette skal fordeles mellom kirkerådet, kirkemøtet og bispemøtet.

I saker av læremessig karakter, slik som for eksempel liturgisaker bør bispemøtet ha en selvstendig rett til å fremme sakene for kirkemøtet.

23 Har høringsinstansen synspunkter på spørsmålet om ledelse av biskopene?

Svar: Den enkelte biskops autonomi har en sterk tradisjon i Norge. Selv om dette sikrer et mangfold av teologiske oppfatninger i kirken, kan det også bidra til at praksis og utøvelse av biskopens oppgaver varierer mye fra bispedømme til bispedømme. Skal vi ta på alvor at vi skal være en kirke og ikke 12 (bispedømmer) bør samordningen mellom bispedømmene styrkes. Kirkemøtet har vedtak på at preses skal kalles ledende biskop. Vi støtter dette. Det ville styrket bispemøtets gjennomslagskraft i kirken, bidratt til en sterke samordning og ryddet i strukturelle utfordringer som i dag får praktiske konsekvenser.

24 Har høringsinstansen synspunkter på Kirkerådets funksjon og sammensetning?

Svar: Kirkerådets sammensetning bør videreføres som i dag. Kirkerådet bør ikke tilsette biskoper, det bør skje gjennom en valgprosess. Videre bør kirkerådets mandat i lærespørsmål avgrenses j.f. svar på spørsmål 22.

25 Bør ordningen med en egen lærenemnd videreføres, og hvilken funksjon skal en slik nemnd i så fall ha?

Svar: Dersom bispemøtet mandat tydeliggjøres som læreorgan kan lærenemdas funksjon vurderes. I andre tilfelle bør lærenemda eller departementets forslag om en overordnet ankeinstans videreføres.

26 Har høringsinstansen synspunkt på hvordan ansvaret for samisk kirkeliv skal ivaretas i en fremtidig kirkeordning?

Svar: Det bør videreføres som i dag.

27 Har høringsinstansen synspunkt på hvordan ungdomsdemokratiet og Ungdommens kirkemøte skal ivaretas i en fremtidig kirkeordning?

Svar: Ordningen med ungdommens kirkemøte bygger på en ulovfestet praksis. Dette bør reguleres tydeligere i regelverket for organisering av kirken og gis en tydeligere formell status.